

Publicerad 2011-02-14 15:21 av Katarina O´Nils Franke

Från: <http://katarinaonils.wordpress.com/>

Bortom tanken

Ljuset inne i badrummet var gyllene. Den kalla dagen konkurrerade om platsen med solens strålar och det vita kaklet var plötsligt gult. Det var som om jag aldrig sett något så vackert, något så varmt, och jag stannade mitt på golvet. Betraktande, stilla. Som om jag väntade på något. Genast när jag tänkt tanken ångrade jag mig. Jag väntade inte på något, det är våra moderna livsstilar i stress som tvingar oss in på sådana tankebanor. Istället stod jag just där, just då, och tog in stunden. Bara för att den var så vacker. Girigt speglade jag min frusna kropp i det förgyllande skenet och kände både ut- och insida värmas. Som om jag aldrig sett årstiderna ändras stannade jag ännu en stund, frusen i värmen, stilla, stillsamt. Utan att vänta, förlöpte tiden framför mig. Sekunder blev till minuter och jag stod helt stilla, andades solljuset, insläppt genom fönstret. Skulle den här stunden återkomma? Jag stängde dörren om mig som om jag konserverade minnet av ljuset i det rum där jag hittat det, trots att jag vet att solens nedgång gör att jag inte kan komma tillbaka till samma upplevelse.

- En stilla observation. Katarina O´Nils 2011-02-14.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Katarina O´Nils Franke med Poeter.se id #36168 innehar upphovsrätten